

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av inkomstskattelagen och 6 § lagen om källskatt på ränteinkomst

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att inkomstskattelagen ändras så att inkomstskatteprocenten för kapitalskatt och samfund höjs från 25 till 28 procent. På motsvarande sätt höjs även underskottsgottgörelsen som närmast grundar sig på räntor. En lika stor förhöjning gäller även gottgörelse för bolagsskatt och ränteinkomst belagd med källskatt. Ändringen som gäller källskatt på ränteinkomst ingår i denna proposition och ändringen som gäller gottgörelse för bolagsskatt ingår i en skild proposition som avläts till riksdagen samtidigt som denna.

Minskningen av det extra ränteavdraget till sitt slutliga belopp dvs. fem procent av räntorna från 1992 tidigarelägs redan till 1996.

Försäkringsersättningar som fås i en rat på grund av arbetsoförmögenhet eller sjukdom föreslås bli stadgade som skattefri inkomst. Den skattefrihet för sysselsättningsstöd som beviljas hushåll föreslås fortgå 1996—1998. Kommunalbeskattningen av sidoarv föreslås bli slopad.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 1996. De tillämpas första gången vid beskattningen för 1996. Ändringen av källskatten på ränteinkomst tillämpas på ränta som inflyter 1996 och därefter.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1996 och avses bli behandlad i samband med den.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Förhöjningen av skatteprocenten för kapitalinkomst och samfund

De centrala målen för reformen av kapital- och företagsbeskattningen som infördes från och med ingången av 1993 var att förenhetliga beskattningen av olika kapitalinkomstslag, trygga den internationella konkurrenskraften för skattesystemet och förbättra företagets finansieringsstruktur. Dessa målsättningar ansågs bäst kunna förverkligas genom att vid beskattningen av såväl kapitalinkomster som av samfund tillämpa en låg enhetlig skattesats. För att trygga skatteintäkterna breddades skattebaserna samtidigt. Som skattesats fastställdes 25 procent dvs. vi kom till en något lägre skattenivå än vad våra grannländer Sverige och Norge gjort efter att de genomfört en motsvarande re-

form. I Sverige hade man i det skedet beslutat sig för en skattesats på 30 procent för samfunds- och kapitalinkomster. I Norge var de båda skattesatserna 28 procent. På det att vi stannade för en skattesats på 25 procent inverkade till en del Sveriges dåvarande planer att sänka sin egen skatteprocent till 25 procent. I och med den ekonomiska krisen har man dock frångått detta mål. För tillfället tillämpas i Sverige en skattesats på 30 procent på kapitalinkomster och en skattesats på 28 procent på inkomst för samfund. I Norge är den enhetliga skattesatsen fortfarande 28 procent.

Den djupa ekonomiska krisperioden som upplevts även i Finland har lett till att statsekonomi skuldsatt sig rekordartat. För att underlätta skuldsättningen har det varit nödvändigt att både skära ned utgifter och finna på medel för att öka skatteintäkterna. Samtidigt har kraven på att sänka skatten på för-

värvsinkomster blivit kraftigare. I regeringsprogrammet har som mål ställts att beskattningen av förvärvsinkomster sänks stegvis under valperioden. Sänkningarna är avsedda att inledas 1996 genom att slopa den försäkrades folkpensionsförsäkringspremie och genom att sänka den gradvisa indelningen av sjukförsäkringspremien. På grund av det läge som statsekonomien befinner sig i måste sänkningen av inkomstskatterna finansieras genom att höja andra skatter. Ett sätt är att höja skatteprocenten för kapitalinkomster och samfund. Därför föreslås i propositionen att både samfundsskatteprocenten och kapitalinkomstskatteprocenten samt även källskatten på ränteinkomst skall vara 28 procent vid ingången av 1996. För att genomföra ändringen är det nödvändigt att ändra 124 § 2 mom. inkomstskattelagen där det stadgas om skatteprocenten. Även 3 mom. skall justeras för att skattetagarnas andelar skall förbli oförändrade. Underskottsgottgörelsen som hänför sig till ränta på lån för första bostad skall förbli vid sin nuvarande nivå på 30 procent, dvs. även 131 § 3 mom. inkomstskattelagen skall justeras så att förhöjningen av underskottsgottgörelsen som beviljas på grund av första bostad är två procentenheter i stället för fem.

En förändring som motsvarar förhöjningen av skattesatsen skall även genomföras i fråga om gottgörelse för bolagsskatt, som efter reformen skall vara 7/18 av den dividend som skall delas ut. Ett förslag om ändring av detta ingår i en proposition till riksdagen med förslag till ändring av lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/88) som avläts samtidigt som denna proposition. Förslaget till ändring av 6 § lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/90), dvs. förhöjningen av källskatten till 28 procent, ingår i denna proposition.

Minskningen av det extra ränteavdraget

Vid kapitalskattereformen ändrades ränteavdraget så att det görs från kapitalinkomst på det sättet att räntan till den del den överstiger kapitalinkomsterna ökar underskottet för ett kapitalinkomstslag. En underskottsgottgörelse enligt skattesatsen för kapitalinkomst beviljas på basis av underskottet. Denna ändring minskade nyttan av ränteavdraget speciellt för sådana höginkomsttagare som hade stora ränteutgifter. För att lindra denna ändring intogs i 144 § inkomstskatte-

lagen ett stadgande om extra ränteavdrag. Enligt det beviljas den skattskyldige eller makarna 1993—2002 ett gradvis sjunkande avdrag som baserar sig på en procentandel av skulderna från 1992. Vid beskattningen för 1993 var procentandelen 17,5 och den minskar årligen stegvis med 2,5 procentenheter fram till 1998. Efter detta utgörs den av 5 procent ända till det sista år för vilket avdraget beviljas dvs. 2002.

För att finansiera inkomstskattesänkningen föreslås i propositionen att minskningen av det extra ränteavdraget till sitt minimibelopp, dvs. 5 procent av skulderna från 1992, tidigareläggs till att gälla redan för 1996, varvid avdraget enligt gällande lag skulle vara 10 procent av lånets belopp. För ändringen talar även den förbättrade ställningen för gäldenärer i och med förhöjningen av kapitalskatteprocenten, då förhöjningen av skattesatsen även ökar underskottsgottgörelsen, dvs. i praktiken ränteavdraget. Detta minskar behovet av särskilda lättnader på basis av räntor på grund av skuld.

Försäkringsersättningar på grund av arbetsförmåga och sjukdom

Vid inkomstbeskattningen utgör sådana ersättningar som fås med stöd av riskpersonförsäkring och i vilka inte ingår någon sparandel i regel skattefria inkomst. Detta gäller bl.a. ersättningar för täckande av sjukdomskostnader samt på grund av invaliditet. Där emot är utbetalningar vars syfte är att ersätta förlorad förvärvsinkomst eller en minskning av uppehållet skattepliktig förvärvsinkomst. Även sådana engångsersättningar på grund av sjukdom eller skada vars syfte inte är att täcka egentliga sjukdomskostnader har i rättspraxis ansetts skattepliktiga i sin helhet. En egen grupp utgörs av de engångsersättningar som fås på grund av invaliditet, av vilka hälften är skattepliktig inkomst. Bakom denna schablonmässiga skattelösning ligger tanken att dessa ersättningar till en del utgörs av ersättningar för inkomstbortfall.

Den skattemässiga behandlingen av ersättningar på grund av arbetsförmåga och sjukdom eller skada har delvis inverkat på att dessa försäkringstyper nyttjas i ringa mån i vårt land. Som ett exempel kan nämnas försäkringar som tagits för s.k. livshotande sjukdomar som en del försäkringsbolag har marknadsfört under de senaste åren, men som inte är i bruk i dag.

Den skattemässiga behandlingen av försäkringsersättningar på grund av arbetsoförmögenhet och sjukdom är inte helt följdriktig i ljuset av tolkningen av den gällande lagen. Detta beror på att den skattemässiga behandlingen i situationer som är ytterst lika för den skattskyldige kan vara olik. Därför föreligger det skäl att förenhetliga praxis så att de engångsersättningar som grundar sig på försäkringar som tagits för en oförsäkrad försämring av hälsotillståndet skall vara skattefria inkomst. För en skattefrihet för sådana försäkringsersättningar talar även det att de grundar sig på rena riskförsäkringar och i dem ingår inte några placerings- eller investeringselement. Om försäkringsfallet inte inträffar faller försäkringspremierna till godo för de övriga försäkringstagarna. Premierna är inte heller avdragbara vid beskattningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås att 79 § 2 mom. inkomstskattelagen som gäller skatteplikt för ersättning på grund av invaliditet upphävs och att till förteckningen i 80 § över skattefria försäkringsersättningar fogas en ny punkt 6 med ett stadgande om skattefrihet för engångsersättning på grund av arbetsoförmögenhet, skada och sjukdom.

Slopadet av kommunalbeskattning av sidoarv och -gåva

Enligt 86 § inkomstskattelagen är arv som tillfallit annan än make eller arvinge i rakt upp- eller nedstigande led, bidrag och gottgörelse som avses i 8 kap. ärvdabalken, testamente och gåva skattepliktig inkomst vid kommunalbeskattningen till den del denna inkomst har erhållits från en och samma arvlåtare eller donator och under skatteåret uppgår till ett värde av sammanlagt över 15 000 mk. Skatteplikten gäller efter en lagändring 1993 inte sådant arv eller sådan gåva för vilket beviljats en generationsväxlingslätnad enligt lagen om skatt på arv och gåva. I praktiken avlägsnade ändringen påföljderna vid kommunalbeskattningen vid sådana generationsväxlingar av jordbruk eller företag där parten var bröstarvingens make. Eftersom maken inte är en sådan nära släkting som avses i lagrummet var han före lagändringen tvungen att betala kommunalskatt på sidogåva eller -arv.

Stadgandet om kommunalbeskattning av sidoarv härstammar från början av 1920-talet. Genom stadgandet ville man ersätta

kommunerna för det att intäkterna från arvs-skatten i sin helhet överfördes till staten. Sedermera har kommunalbeskattning av sidoarv och -gåva börjat anses som mindre lämpad för beskattningen i dag. Den har föreslagits bli slopad flera gånger ända från 1930-talet, men förslagen har inte lett till någon förändring. Skatteplikten för sidoarv och -gåva vid kommunalbeskattningen har sålunda i detta nu förblivit den enda skillnaden i begreppet skattepliktig inkomst vid den statliga och kommunala inkomstbeskattningen.

Som ett missförhållande vid kommunalbeskattningen av sidoarv och -gåva har i synnerhet ansetts att kommunalskatten på sidoarv tillsammans med den relativt höga arvs- och gåvoskatten för personer andra än nära släktingar kan leda till en oskäligt hög total-skattebörd. Om förmögenhetsvärdena har varit sjunkande så som vid övergången till 1990-talet, har det sammanlagda beloppet skatter i det skede då arvet tagits i besittning t.o.m. kunnat överstiga det gängse värdet av egendomen.

Aven i beskattningspraxis har det uppstått problem vid bl.a. fastställandet av det rätta skatteåret för sidoarv. I de fall där fänget är fullständigt klart och ostridigt, anses sidoarvet även vid inkomstbeskattningen ha erhållits vid samma tidpunkt som vid arvs- och gåvobeskattningen dvs. tidpunkten för dödsfallet avgör tidpunkten för fänget. Om däremot besittningstagandet av arvet skjuts upp t.ex. på grund av den tid som behövs för boutredning eller ev tvist om arvet, har den tidpunkt ansetts vara avgörande då arvet faktiskt har övergått i mottagarens förvaltning. Fastän rättspraxis numera är ganska vedertagen har den skattskyldige inte någon full säkerhet om tidpunkten för verkställandet av beskattningen då han erhåller arvet.

På grund av de missförhållanden som hänförs till kommunalbeskattning av sidoarv och -gåva föreslås i propositionen att denna skatteform slopas. Ändringen är aktuell därför att arvs- och gåvoskatten avses bli förhöjd senast vid ingången av 1996, men möjligtvis redan vid ingången av november eller december detta år. Om beskattningen av sidoarv och -gåva bibehålls trots skärpningen i arvsskatteskalen, skulle skattebördan i den II och III skatteklassen bli oskäligt sträng. En proposition i frågan har avlåtits till riksdagen samtidigt med denna proposition.

Kommunalbeskattningen av sidoarv får inte i någon som helst situation utsträcka sig till sådana arv och gåvor som den föreslagna förhöjningen av arvs- och gåvoskatten gäller. Problemet är att den exakta tidpunkten för ikraftträdandet av arvs- och gåvobeskattningen inte ännu är klar. Då man stadgar om ändringen av inkomstbeskattningen bör man emellertid veta för vilka skatteår ändringen tillämpas. I propositionen föreslås att kommunalbeskattningen för sidoarv och -gåva slopas från och med beskattningen för 1996. I fall att ändringen av arvs- och gåvobeskattningen eventuellt tidigareläggs föreslås dessutom att sidoarv eller -gåva inte heller anses som skattepliktig inkomst vid beskattningen för 1995 om gåvan erhållits eller arvlåtaren avlidit den 1 november 1995 eller därefter. Tidpunkten har valts under antagande att förhöjningen av arvs- och gåvoskatten åtminstone inte kan träda i kraft före ingången av november 1995. Skattefriheten för sidoarv gäller under 1995 endast för de ostridiga fall för vilka skatteåret fastställs enligt tidpunkten för den avlidnes dödsfall. Däremot är sidoarv skattepliktigt om arvet ansetts ha erhållits under de två sista månaderna under 1995 därför att arvet först då tas i besittning. I dessa fall finns det inget behov att tidigarelägga skattefriheten därför att den gällande arvsskatteskalen tillämpats på arvet.

En förlängning av skattefriheten för sysselsättningsstödet för hushåll

Arbetsministeriet inledde 1994 ett försök vars syfte var att sporra hushåll att sysselsätta arbetslösa arbetssökande. I försöket betalas sysselsättningsstöd till hushåll som används till avlöning av en person som skall sysselsättas. För att det även i praktiken skall vara möjligast enkelt för hushållen att anställa arbetskraft inrättades vid arbetskraft-distriktet i Kymmene län en särskild utredningsenhet, som på begäran av arbetsgivaren för dennes räkning handhar de betalnings- och innehållningsskyldigheter som hänför sig till lönen. Samtidigt är det möjligt att försäkra sig om att stödet används till det ändamål för vilket det beviljats. Förutsättningen för att försöket skulle lyckas var att hushållen inte skall vara tvungna att betala inkomstskatt på sysselsättningsstödet, utan att detta i sin helhet kan användas till löneutgifter. Därför fogades till 143 § in-

komstskattelagen ett stadgande enligt vilket sysselsättningsstöd som ett hushåll erhållit genom annat än näringsverksamhet, jordbruk eller skogsbruk inte är skattepliktig inkomst vid beskattningen för 1994 och 1995.

Hushållen har inte utnyttjat sysselsättningsstödet i någon större utsträckning. Endast drygt tusen hushåll har årligen nyttjat detta stöd. Med hjälp av försöket har man emellertid lyckats sysselsätta i synnerhet sådana långtidsarbetslösa, som utan denna möjlighet knappast hade hittat några arbetstillfällen. Avsikten är att förlänga försöket med ytterligare tre år. Därför föreslås att även skattefriheten för sysselsättningsstöd förlängs till att gälla även 1996—1998.

2. Propositionens verkningar

Förhöjningen av skattesatsen för kapitalinkomster och samfund med tre procentenheter ökar statens skatteintäkter med uppskattningsvis ca en miljard mk 1996 och de övriga skattetagarnas skatteintäkter med knappt 600 milj. mk. Förhöjningen av samfundsskattesatsen har den största betydelsen. Dess andel av ökningen av de skatteintäkter som nämnts ovan är drygt 700 milj. mk för statens del och knappt 700 milj. mk för övriga skattetagares del. Förhöjningen av skatteprocenten för kapitalinkomster ökar avkastningen av den statliga inkomstskatten med ungefär 100 milj. mk, men för kommunerna, folkpensionsanstalten och församlingarna medför det ett skattebortfall på 70, 10 respektive 5 milj. mk. Detta är en följd av ökningen av ränteavdraget. Avkastningen av källskatten på ränteinkomst uppskattas stiga med 150 milj. mk nästa år.

Minskningen av det extra ränteavdraget ökar statens skatteintäkter med ca 340 milj. mk 1996 samt de övriga skattetagarnas intäkter med sammanlagt drygt 100 milj. mk. Slopandet av kommunalbeskattningen av sidoarv och -gåva minskar kommunernas skatteintäkter med ca 280 milj. mk samt folkpensionsanstaltens och församlingarnas intäkter med sammanlagt knappt 40 milj. mk. Förslaget om slopandet av folkpensionsförsäkringspremien som ingår i en skild proposition minskar folkpensionsanstaltens intäkter med ca 2 200 milj. mk och sänkningen av den graderade sjukförsäkringspremien med ca 420 milj. mk.

För sysselsättningsstödet för hushållen har årligen använts ungefär 20 milj. mk. Skat-

tefriheten för stödet har i sig inte någon betydelse för skatteintäkterna då försöket inte hade kunnat inledas utan skattelättnad.

Skattefriheten för försäkringsersättningar som utgår på grund av arbetsförmågenhet eller svår sjukdom har inte någon stor betydelse för skatteintäkterna. I dag finns endast försäkringar till skydd mot arbetsförmågenhet i bruk och med stöd av dessa betalas årligen ersättningar på knappt 7 milj. mk, av vilka invaliditetsersättningarna redan nu är skattefria.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteupp-

1.

Lag om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/92) 79 § 2 mom. och 86 §, av dessa lagrum 86 § sådant det lyder delvis ändrat i lag av den 30 december 1993 (1502/93),
ändras underrubriken före 82 §, 124 § 2 och 3 mom., 131 § 3 mom., 143 § 7 mom. samt 144 § 2 mom.,
av dessa 143 § 7 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (520/94), samt
fogas till 80 § en ny 6 punkt, varvid den nuvarande 6 punkten blir punkt 7, som följer:

80 §

*Skattefria försäkringsersättningar och
skadestånd*

miska förluster som åsamkas honom genom de begränsningar i nyttjanderätten till områden som följer av fredningsbeslutet.

Skattepliktiga ersättningar är inte:

Understöd, priser och vinster
82 §

6) andra engångsersättningar än ersättningar för inkomstbortfall som har betalats på grund av bestående arbetsförmågenhet eller i försäkringsbrevet fastställd sjukdom eller skada som grundar sig på personförsäkring;

7) engångsersättning som har betalats till ägaren av ett skyddsområde som avses i 9 § lagen om naturskydd (71/23) för ekono-

124 §

*Fastställande och fördelning av skatten
mellan skattetagarna*

Inkomstskatteprocenten på kapitalinkomst är 28. Inkomstskatteprocenten för samfund

4. Ikraftträdande och tillämpning

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 1996. Ändringarna av inkomstskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1996. Skattefriheten för sidoarv gäller även på det sätt som anges i stycket ovan om beskattning av sidoarv vissa gåvor och arv som erhållits 1995. Källskatt på ränteinkomst uppbärs förhöjd på ränta som hänför sig till den 1 januari 1996 eller därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

och samfällda förmåner är likaså 28, och den fördelar sig mellan skattetagarna så att:

statens andel är 14,5152 procentenheter,
kommunens andel 12,5440 procentenheter
och
församlingens andel 0,9408 procentenhe-
ter.

Inkomstskatteprocenten för den inkomst som partiellt skattefria samfund, vägslag och allmännyttiga samfund vilka avses i 21 § 1 mom. har erhållit från en fastighet är 13,4848, och den fördelas mellan kommunen och församlingen enligt 2 mom.

131 §

Beloppet av underskottsgottgörelse

Den mot inkomstskatteprocenten svarande andelen enligt 1 mom. av underskottet i fråga om kapitalinkomstslag skall ökas med två procentenheter till den den underskottet härrör från räntor för en bostadsskuld för förvärv av den första bostaden.

143 §

Vissa övergångsstadganden

Vid beskattningen för 1994-1998 är det sysselsättningsstöd enligt 4 kap. sysselsättningsförordningen (130/93) som en fysisk person erhållit genom annat än näringsverksamhet, jordbruk eller skogsbruk inte skatte-

pliktig inkomst.

144 §

Extra ränteavdrag

Det fulla beloppet av ett extra ränteavdrag motsvarar den procentuella andelen enligt tabellen nedan av de vid beskattningen för 1992 uppgivna avdragbara räntorna på bostadsskulden, upp till ett räntebelopp av 25 000 mark och för makar upp till 40 000 mark. Dessa maximala räntebelopp skall höjas med 5 000 mark om den skattskyldige eller makarna tillsammans har haft ett minderårigt barn att försörja, och med 10 000 mark om de haft två eller flera sådana barn.

avdragsår andel av räntorna

1993	17,5 procent
1994	15,0 procent
1995	12,5 procent
1996 - 2002	5,0 procent.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1996. Arv, testamente, gåva, bidrag och gottgörelse som avses i 86 § som upphävts genom denna lag är inte heller skattepliktig inkomst vid beskattningen för 1995, om arvlåtaren har avlidit eller gåvan har erhållits den 1 november 1995 eller där-
efter.

2.

L a g

om ändring av 6 § lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 6 § 1 mom. lagen den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/90),

sådant detta lagrum lyder i lag av den 17 december 1993 (1259/93), som följer:

6 §

Skattebelopp och uträkningen av skatten

Beloppet av källskatten på ränteinkomst är 28 procent av räntan på en deposition eller ett masskuldebrevslån.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas på sådan ränta som avses i denna lag som inflyter 1996 eller därefter.

Helsingfors den 5 september 1995

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Iiro Viinanen*

1.

Lag om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/92) 79 § 2 mom. och 86 §, av dessa lagrum 86 § sådant det lyder delvis ändrat i lag av den 30 december 1993 (1502/93),

ändras underrubriken före 82 §, 124 § 2 och 3 mom., 131 § 3 mom., 143 § 7 mom. samt 144 § 2 mom.,

av dessa 143 § 7 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (520/94), samt

fogas till 79 § en ny 6 punkt, varvid den nuvarande 6 punkten blir punkt 7, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

79 §

Försäkringsutbetalningar på grund av personförsäkring

*Av engångsersättning som på grund av (upphävs)
personförsäkring betalas ut för invaliditet är
50 procent skattepliktig inkomst.*

80 §

Skattefria försäkringsersättningar och skadestånd

Skattepliktiga ersättningar är inte:

6) andra engångsersättningar än ersättningar för inkomstbortfall som har betalats på grund av bestående arbetsoförmögenhet eller i försäkringsbrevet fastställd sjukdom eller skada som grundar sig på personförsä-
k r i n g ;

6) engångsersättning som har betalats till ägaren av ett skyddsområde som avses i 9 § lagen om naturskydd (71/23) för ekonomiska förluster som åsamkas honom genom de begränsningar i nyttjanderätten till områden som följer av fredningsbeslutet.

7) engångsersättning som har betalats till ägaren av ett skyddsområde som avses i 9 § lagen om naturskydd (71/23) för ekonomiska förluster som åsamkas honom genom de begränsningar i nyttjanderätten till områden som följer av fredningsbeslutet.

Understöd, pris, vinster och sidoarv
82 §

Understöd, priser och vinster
82 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

86 §
Sidoarv

(upphävs)

Skattepliktig inkomst vid kommunalbeskattningen är arv som tillfallit annan än make eller arvinge i rakt upp- eller nedstigande led, bidrag och gottgörelse som avses i 8 kap. ärvdabalken, testamente och gåva till den del denna inkomst har erhållits från en och samma arvlätare eller donator och under skatteåret uppgår till ett värde av sammanlagt över 15 000 mark.

Arv eller gåva är dock inte skattepliktig inkomst, om en del av den arvs- eller gåvoskatt som påförts har lämnats odebiterad eller betalningstiden för en del av skatten har förlängts enligt lagen om skatt på arv och gåva.

124 §
Fastställande och fördelning av skatten
mellan skattetagarna

Inkomstskatteprocenten på kapitalinkomst är 25. Inkomstskatteprocenten för samfund och samfällda förmåner är likaså 25, och den fördelar sig mellan skattetagarna så att:

statens andel är 12,96 procentenheter,
kommunens andel 11,20 procentenheter
och
församlingens andel 0,84 procentenheter.

Inkomstskatteprocenten för den inkomst som partiellt skattefria samfund, väglag och allmännyttiga samfund vilka avses i 21 § 1 mom. har erhållit från en fastighet är 12,04, och den fördelas mellan kommunen och församlingen enligt 2 mom.

Inkomstskatteprocenten på kapitalinkomst är 28. Inkomstskatteprocenten för samfund och samfällda förmåner är likaså 28, och den fördelar sig mellan skattetagarna så att:

statens andel är 14,5152 procentenheter,
kommunens andel 12,5440 procentenheter
och
församlingens andel 0,9408 procentenhe-
ter.

Inkomstskatteprocenten för den inkomst som partiellt skattefria samfund, väglag och allmännyttiga samfund vilka avses i 21 § 1 mom. har erhållit från en fastighet är 13,4848, och den fördelas mellan kommunen och församlingen enligt 2 mom.

131 §
Beloppet av underskottsgottgörelse

Den mot inkomstskatteprocenten svarande andelen enligt 1 mom. av underskottet i frå-

Den mot inkomstskatteprocenten svarande andelen enligt 1 mom. av underskottet i frå-

Gällande lydelse

ga om kapitalinkomstslag skall ökas med fem procentenheter till den del underskottet härrör från räntor för en bostadsskuld för förvärv av den första bostaden.

Föreslagen lydelse

ga om kapitalinkomstslag skall ökas med två procentenheter till den del underskottet härrör från räntor för en bostadsskuld för förvärv av den första bostaden.

143 §

Vissa övergångsstadganden

Vid beskattningen för 1994 och 1995 är det sysselsättningsstöd enligt 4 kap. sysselsättningsförordningen (130/93) som en fysisk person erhållit genom annat än näringsverksamhet, jordbruk eller skogsbruk inte skattepliktig inkomst.

Vid beskattningen för 1994—1998 är det sysselsättningsstöd enligt 4 kap. sysselsättningsförordningen (130/93) som en fysisk person erhållit genom annat än näringsverksamhet, jordbruk eller skogsbruk inte skattepliktig inkomst.

144 §

Extra ränteavdrag

Det fulla beloppet av ett extra ränteavdrag motsvarar den procentuella andelen enligt tabellen nedan av de vid beskattningen för 1992 uppgivna andragbara räntorna på bostadsskulden, upp till ett räntebelopp av 25 000 mark och för makar upp till 40 000 mark. Dessa maximala räntebelopp skall höjas med 5 000 mark om den skattskyldige eller makarna tillsammans har haft ett minderårigt barn att försörja, och med 10 000 mark om de haft två eller flera sådana barn.

Det fulla beloppet av ett extra ränteavdrag motsvarar den procentuella andelen enligt tabellen nedan av de vid beskattningen för 1992 uppgivna avdragbara räntorna på bostadsskulden, upp till ett räntebelopp av 25 000 mark och för makar upp till 40 000 mark. Dessa maximala räntebelopp skall höjas med 5 000 mark om den skattskyldige eller makarna tillsammans har haft ett minderårigt barn att försörja, och med 10 000 mark om de haft två eller flera sådana barn.

avdragsår	andel av räntorna
1993	17,5 procent
1994	15,0 procent
1995	12,5 procent
1996	10,0 procent
1997	7,5 procent
1998—2002	5,0 procent.

avdragsår	andel av räntorna
1993	17,5 procent
1994	15,0 procent
1995	12,5 procent
1996 - 2002	5,0 procent.

*Denna lag träder i kraft den 199.
Lagen tillämpas första gången vid beskatt-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ningen för 1996. Arv, testamente, gåva, bidrag och gottgörelse som avses i 86 § som upphävts genom denna lag är inte heller skattepliktig inkomst vid beskattningen för 1995, om arvlåtaren har avlidit eller gåvan har erhållits den 1 november 1995 eller därefter.

2.

L a g
om ändring av 6 § lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut ändras 6 § 1 mom. lagen den 28 december 1990 om källskatt på ränteinkomst (1341/90), sådant detta lagrum lyder i lag av den 17 december 1993 (1259/93), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skattebelopp och uträkningen av skatten

Beloppet av källskatten på ränteinkomst är 25 procent av räntan på en deposition eller ett masskuldebrevslån.

6 §

Skattebelopp och uträkningen av skatten

Beloppet av källskatten på ränteinkomst är 28 procent av räntan på en deposition eller ett masskuldebrevslån.

Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas på sådan ränta som avses i denna lag som inflyter 1996 därefter.

